

[Ole Bernt Henriksen]

sin beretning, indføres flere sikkerhedsforanstaltninger.

Så vil jeg gerne spørge ministeren: er det ikke rigtigt, at det værst tænkelige uheld kun kan forekomme under forudsætning af, at vi ikke foretager os noget? Og ministeren meddeler senere i samme redegørelse, at vi jo netop agter at foretage os noget. Vi må dog have lidt klarhed over disse ting.

Så vil jeg gerne spørge – og det er ikke noget, ministeren kan svare på, men man har jo lov til at stille retoriske spørgsmål: er det værst tænkelige uheld på Barsebäck værre end de ulykker, som langsomt og gradvis efterhånden sker ved fyring med kul, og her tænker jeg ikke mindst på den svenske natur? Med en lille omskrivning af et citat fra Shakespeare skulle man måske spørge: er det ikke bedre at få den lidt hastige alarmering end de langsomt snigende ulykker, som måske ikke erkendes?

Men så er der to, må jeg sige, tanker omkring Barsebäck, der forekommer tiltalende. Jeg tror, at de sikkerhedsforanstaltninger, som svenskerne arbejder med, ikke blot vil bidrage til at fjerne den beskedne risiko, som efter Barsebäckmodstandernes opfattelse eksisterer, men også til at øge kernekraftværkernes driftsøkonomi. Det største problem er vel at få disse værker til at køre så kontinuerligt og gnidningsfrit, som vore konventionelle kraftværker i dag kører. En nordisk løsning på dette problem vil være meget tilfredsstillende.

Tilfredsstillende er også beredskabet. Mens man nemlig nok vil finde, at der ikke truer større fare fra Barsebäck, bør man nå til den erkendelse, at andre farer, f. eks. store flystyrt, ildstørme, eksplosioner i benzinlagerne i denne by eller skibshavarier og så op til en begrænset atomkrig i Danmarks nærhed, nødvendiggør et ganske omfattende beredskab her i København, et beredskab, som hurtigt kan sættes i værk, og hvis Barsebäck giver anledning til, at et sådant beredskab opbygges, hr. minister, så har værket gjort nytte ud over den elektricitetsproduktion, som er værkets eksistensberettigelse.

Jeg vil gerne bede ministeren svare på, om det ikke er rigtigt at tale om dette beredskab, ikke så meget i forhold til den lille fare, Barsebäck, som selv Barsebäck's værste modstandere ikke anser for at være særlig stor, men som et beredskab mod f. eks. ildstørme, ha-

varier og flystyrt, som er problemer for store byer og nok længe vil være det.

Lad os nu se, hvad der i praksis kommer ud af den beredskabsplan fra 1. oktober 1981, som ministeren lagde navn til.

Men sådan som vinden nu engang blæser her i Danmark, vil utryghed ved Barsebäck føre til, at der næppe kan bygges kernekraftværker nogetsteds i landet, og hvis såvel denne som kommende debatter afspejles gennem ekstreme og ubegrundede krav om lukning af Barsebäck, vil svenskerne ikke uden føje kunne rejse tilsvarende krav til os i forbindelse med sikring af deres miljø. Jeg skal derfor på det konservative folkepartis vegne udtrykke håb om, at den kommission, der i henhold til konventionen mellem de nordiske lande nu nedsættes, får lov til at arbejde i ro, og at den vil afvente de amerikanske data, som jeg har omtalt, før den søger at nå til nye konklusioner.

I øvrigt mener vi, at kernekraft er den mest naturvenlige og sikre energikilde, der findes, og at vi uden kernekraft kommer til at opgive den næsten fuldstændige rensning af naturen, som i hvert fald er målet for det konservative folkepartis naturpolitik.

Tørnæs (V):

Ministerens redegørelse giver sig ud for at være en samlet vurdering af en lang række undersøgelser og rapporter, og som sådan er det en ganske nyttig redegørelse, selv om den på ikke så få punkter er uklart formuleret, og selv om det også er svært at se, hvad formålet med redegørelsen egentlig er.

På ét punkt er rapporten dog ganske klar, idet det fremgår af den, at der end ikke ved det værst tænkelige uheld på Barsebäck eksisterer nogen direkte risiko for akutte sundhedsmæssige skader. Det såkaldt værst tænkelige uheld kan således ikke forårsage noget direkte dødsfald.

I diskussionen om Barsebäckværkets beliggenhed i forhold til København anføres ofte, at dette værk er det absolut dårligst placerede værk af alle. I den forbindelse vil jeg gerne spørge ministeren: kan det oplyses, hvordan befolkningsforholdene på den danske side af Øresund i relation til Barsebäck forholder sig sammenlignet med befolkningsfordelingen omkring a-kraftværker i udlandet i tætbefolkede områder, f. eks. i Tyskland og i